

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22856

гр. София, 08.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
закрито заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

като разгледа дело номер **1081** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административно-процесуалния кодекс
(АПК).

Образувано е по молба с вх. № 12454/14.04.2026 г., с правно основание чл. 176а от АПК,
подадена от Р. С. Д., чрез адвокат Н. Г. за изменение и допълнение на решението по настоящото
дело в частта за разноските.

Преписи от молбата е връчен на страните, като в законоустановения срок по чл.176а, ал.2 от
ГПК е постъпил отговор от ответника, с който се изразява становище за неоснователност на
молбата.

Административен съд София град, II-ро отделение, 76ти състав, след запознаване с подадената
молба, съдържаща направено искане по чл. 176а, ал. 1 от АПК, както и след съобразяване
становището на ответника, намира следното:

Настоящото производство е образувано на 3.02.2025г. т.е преди изменението в АПК с ДВ, бр. 63
от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г. Съгласно установената съдебна практика искането за изменение
на решението в частта за разноските следва да се разгледа от първоинстанционния съд.

Съгласно чл. 176а (Нов - ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 05.08.2025 г.) АПК в срока за обжалване,
а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на
страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата е процесуално допустима - предявена е в срока по чл. 176а АПК, от надлежна страна,
носител на правото да иска изменение на съдебното решение в частта за разноските.

Разгледано по същество искането е неоснователно. С постановеното Решение № 11064 от
20.03.2026 г. по адм. д. № 1081/2025 г. на АССГ е отменено Решение № РС-236-[1]/15.11.2024 г. на

председателя на Патентно ведомство на Република България („Решението на ИВ“) единствено въз основа на представяне на нови доказателства. Съответно, наличието на нови доказателства е било от съществено значение за отмяната на административния акт. Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 5 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО), при отмяна по съдебен ред на решения по чл. 84, ал. 1-3 от ЗМГО въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски.

Настоящият съдебен състав счита, че искането в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно дължимите разноски от страна на ответника в настоящата хипотеза. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Изключение от това правило е въведено с разпоредбата на чл.84, ал.5 ЗМГО, съгласно която при отмяна по съдебен ред на решения по ал.1 - 3 /сред които попада и процесното/ въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски.

В случая действително с жалбата, въз основа на която е било образувано адм. д. №1081/2025г. са представени нови доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство. За обстоятелството, че представените пред него доказателства са счетени за недостатъчни административният орган не е уведомил страната в хода на административното производство, в нарушение на задълженията му по чл.35 и 36 АПК, изпълнението на които задължения не е изключено от нормите на приложимия специален закон. За становището на административния орган по представените му доказателства жалбоподателят е разбрал едва при връчване на оспореното решение. В случая представените пред съда нови доказателства не са били недостъпни за жалбоподателя, доколкото се касае за: фактури за потребление на вода; нотариална покана от Р. С. Д. до „МЕМО“ ООД; оборотни ведомости за 2019 и 2020 г.; копия от менюта, рекламни табели и оферти. Гореописаните нови доказателства на практика са били на разположение на Р. С. Д. през цялото административно производство, доколкото пълномощникът му твърди, че само те не са изгорели в сочения от него пожар през 2023 г. Въпреки това те не са били представени пред Патентно ведомство. Несъстоятелни са твърденията изложени в молбата по чл. 176а от АПК, че не е било ясно на Р. С. Д. и неговите пълномощници за коя хипотеза на чл. 21 от ЗМГО е следвало да подготви доказателства.Тези факти обосновават приложение на чл.84, ал.5 ЗМГО, която разпоредба според настоящия състав има за цел да санкционира процесуалното бездействие на страната в административното производство.

Предвид изложеното искането за изменение и допълване на Решение №11064/20.03.2026г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Доколкото решението, чието изменение и допълване се иска, подлежи на обжалване, ще подлежи на обжалване и настоящото определение, с оглед разпоредбата на чл.248, ал.3 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, Административен съд София град, II-ро

отделение, 76-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молба с вх. № 12454/14.04.2026 г., подадена от Р. С. Д., чрез адвокат Н. Г. за изменение и допълнение на Решение № 11064 от 20.03.2026 г. по настоящото дело в частта за разноските.

Определението може да бъде обжалвано на основание чл. 176а, ал. 3 АПК с частна жалба пред Върховния административен съд по реда на обжалване на решението.

Препис от определението да се връчи на страните.